

סערה סביב ליאון יורים

כולם במדינה הזאת מדברים על המוראל הלאומי. על זה שהוא עולה, על זה ש- הוא יורד. עושים סקרים, מישאלים, סט- טיסטיקות. עד שזה כבר לבש צורה של המגזיאור. כולם מדברים עליו, אבל אף אחד לא עושה משהו כדי לשנות אותו. ובכן, אל תדאגו, אצלנו, בניגוד לאנג- ליס, יש משהו שמוכן לעשות משהו ל- שיפור המצב הכללי. בפירוש כך, וי- בשביל העניין הזה ערכו בירושלים, ב-ש- בוע שעבר, מסיבה, משהו לא נורמלי. קמו להם אביבה וחגי גרין, שהוא יועץ להקמת מלונות, וביחד עם אימרי- טרי, שהוא חוקר בכיר בבנק ישראל, אירגנו בספניש קולוני מסיבה שהתכוונה להיות מצומצמת, ליקירי ירושלים בלבד. כל אחד מהמוזמנים התבקש להביא איתו בקבוק מן החריף-חריף, ולא להעביר הל- אה. אבל איך שאתם ואני מכירים את החברה, אז לא רק שהם הביאו איתם יין- קידוש, הם הביאו גם חברים. וכך הפכה המסיבה כנס המונים.

העיקר, נדחקו לשם לא פחות מאיזה חמש-מאות איש, שהיסלו שני ארגונים של ויסקי ושוכח, חוץ מכל הבשרים והסל- טים והפירות. היה להם גם מזל שזה היה לילה ירושלמי בהיר, ככה שהם יכלו גם לרקוד בחצר לאור הירח, כשבין הרוקדים בולטים נציגי עולם-התיקשורת שלנו: דן- שידן, נחמן שי, מיכה לימור, אירי- ודפנה פורסט וגבי גזית. והיתה שם גם נציגות רפואית נכבדה מהדסה, על- כל מיקרה שלא יהיה, ובניהם ד"ר גיל- עזרי, ד"ר סהר, ד"ר רחמימין ואה- רים, עם כל מיני אחיות שלא היו במיקרה במשמרת. אבי הנזל מעיתון הארץ, חידיק גוטמן דובר משרד-המישפטים, וכמובן כל מיני יפות ירושלמיות ומיוב- אות, כמו האדריכלית מלי לנגוצקי, ה- דיילת שרה רמון, שרה זינר ועוד כל מיני פצצות שעוד נשמע עליהן. אני רק מצטערת שבאותו ערב הם לא הזמינו את איש המכון שהוא שמפרסם את הסקרים על המוראל הירוד, כדי שיערוך מישאל מוראלי על-המקום. זה היה מבלבל להם את המיספרים כהוגן.

באופן כללי אני מאוד אוהבת סופרים ואנשי-רוח, מה גם כשמדובר בסופר שממש בימים אלה מתארה אצלנו. ואני מדברת על ליאון יורים, שחיבר ספרים כמו אכטודוס, טרופ ועוד ב-סט- סלרס למיניהם.

או מה שקרה לו השבוע, יכול בהחלט לשמש חומר-רקע לסידרה שלמה של סיפרי-מתח. יושב לו הבנאדם בדירה מקסימה במישכנות שאננים בירושלים, דירה המשקיפה על מיגדל-דוד ו- ועל חומת העיר העתיקה, והיכולה להשרות מוזה על כל אדם שבחיים שלו לא כתב אפילו גלוייה.

אבל ליאון יורים בן ה-51, שבא ארצה בליוויית אשתו השלי- שית גייל, שהיא בת 28 ובהחלט חתיכה שראוי להתכבד בה, החליט להפתיע אותה, ולהעניק לה חוויה רטובה שתוציא אותה קצת מהיובש של קבלות-הפנים והאירועים הרישמיים.

מה עושים? גבר יוריס בוכרונג, ונוכר כי לפני עשרים שנה בדיוק, בשנת 1955, ביקר באילת והכיר שם מדריך-צלילה מעניין בשם רפי נלסון. ומי שמכיר את רפי, יודע שלא קל לשכוח אותו. בקיצור, ליאון לא חשב פעמיים. אמר לגייל לאחסן את החליפות, העניבות והסכודרים בארון, לקנות צמד ביגדיים ותוך יומיים מצאו עצמם השניים מתפלשים בחופו של כפר- הנופש של רפי.

הנ"ל, הרגיל לארצה אח"מים, נרגש מאוד מביקורו של הסופר הנודע שבמשך עשרים שנה שמר אותו בזיכרון, ערך לו ארוחה על-הכיפאק עם המון בירה ויין, עד שאפילו הדגים שבים מהו מסטולים.

אבל זה שבועם רציתי לספר לכם קרה דווקא אחרי הארוך- חה הזאת. רפי החליט לקחת את הסופר הנודע לסיור ימי, שיו- כיר להם את ימי נעוריהם ויזכיר לגייל היפה שבעלה הוא גם צוללן, ובכלל ברנש ספורטיבי.

עלו השלושה על החסקה הממונעת של רפי, והפליגו דרומה לכיוון אתרי-הצלילה היפים של ים-סוף. עד כאן הכל טוב ויפה, אבל כמו בסיפורים, דווקא ברגעים הכי יפים קורה הדבר המעצבן שאף אחד לא ציפה לו. רבותי, השלישייה העליונה הזאת מצאה עצמה לפתע בסערה שאפילו אישיים ותיק כמו רפי לא זוכר כמותה.

סירת-המנוע האמינה של רפי היטלטלה מגל אל גל, ליאון וגייל החליפו צבעים, אהזו בדפנות והשתדלו מאוד שלא ליפול לים. מה שכן נפל לים היה שק עם ציוד צלילה, בגדים וחפצים בעלי-ערך אחרים, שהשתייכו לזוג יוריס. השק צלל, ורפי צלל בעקבותיו. בינתיים נסחפה הסירה, המנוע כבה, בקיצור - לא-נעים.

איכשהו הצליח נלסון לתפוס את השק, איכשהו הרכיב סנפיר אחד על הרגל, וכך עם עיין אחת, יד אחת וסנפיר אחד, הצליח כעבור שתיים וחצי של שחייה מייגעת, להגיע לחוף.

יוריס ורעייתו נסחפו לכיוון הפיורד, כשהם חשים שמולם יבגוד בהם עוד יותר והם ייסחפו לכיוון עקבה. לבסוף הגיעו, כאמור, שלמים ורטובים אל הפיורד, ומשם הלכו

ליאון וגייל יורים עם רפי נלסון הרפתקה רטובה

ברגל לכיוון הכפר של נלסון. שם הם לקחו נשימה ארוכה וברכו בברכת הגומל. בערב נערכה לכבוד האירוע פייסטה שהעמידה את כל אילת על הרגליים. גו, אני מתה לקרוא כבר את סיפורו הבא של ליאון יורים, שאותו הבטיח לכתוב דווקא אצל רפי נלסון בכפר. אני בטוחה שההרפתקה שעברה עליו תתפוס בו מקום של כבוד.

החגיגה של שיף

העובדה שהיא עדיין נשוי כחוק לאשר- תו הנאה, עורכת-הדן איילה שיף, לא הפריעה למלונאי חיים שיף לערוך ב- שבת לפני שבועיים חגיגה כסולה ומפרי-

חיים שיף נעורים מחודשים

ארת, של ברי-מצווה, לשני ילדיה של אהבתו החדשה, מזה חודשיים. שמה: ש"י- ש"ה זינר, ילידת רומניה שעבדה כמנ- קוריסטית בנתניה, עד שהכירה את בעלה זיבין זינר, מפרנקפורט, שנפטר. היורדת העליונה קפצה ארצה וכאן הכיר- רה את המלונאי, חחי בנפרד מאשתו כ-8 שנים, ורומן-הבוק הוליד - בין היתר - את החגיגה הגדולה באולם-הספר של מלון- דיפלוטט בשבת בצהריים. השתתפו ב- חיגגה אורחים משני הצדדים, כשמצד שיף בולטים במיוחד סגן ניצב מסי-ההכנסה אביטל ריכונב, אלוף (מיל.) רחבעם (גנדי) זאבי ורעייתו יעלה, אשת-החב- רה מלכה רוזנשטיין ועוד.

הפצצה של טיבעונה

כשבריוטיט בארדו, אלילת-המין, חגגה את יום-הולדתה הארבעים, היא ערכה נישפיית-חשק כזו שכל העולם שמע עליה. לעומתה, מה עושה צייר בינלאומי כמו משה גת המגיע לגיל-המעבר? לא חגי- גות, לא הילולות ולא בטית. הוא פשוט הכריז על שנת-אבל, אז כדי להוציא אותו מהדפרסייה הח-

טיבעונה (עם אמה, מירי זיכרונ) מינקת צמודה

ליטה אשתו, בתיה, שביי-הוק-אורי-ביי- קרוק הבעל שלה, ביום-הולדתה הארבעים, יהיה שמח על אפו ועל חמתו. מה יש, היא לא האשה היחידה בעולם שרוצה לשמח את בעלה. כולנו שמענו על אותה אשה אמריקאית שהביאה למיטת- חוליו של בעלה רקדנית-בטון מיקצועית, העיקר שהוא יהיה מבטון.

או בתיה גת לא הביאה לבעלה שום רקדנית, אבל לעומת זאת היא אירגנה את כל החברים הכי טובים שלו, לארוחה סיי- נית אצל רפי שאהלי. מי לא היה שם? משה דיין, שהוא אורח קבוע במיסעדה - לא היה. אבל לעומת זאת היו אכלנים ידועים כמו דן- בן-אמוץ, שאינו מחמיץ שום הזדמנות קולור על חשבון אחרים, והיה משה ינר, שהפסיק לנהל ומנית את כפר-הנופש הצרפתי בקורסיקה, והיה הצייר דן קיי- דר שחזר והיעתה מחו"ל; והיו כתבת- הארץ תמר מרון, ותמר ישר, אשתו של האדריכל יצחק. אבל מי שבאמת גני- בה את ההצגה היתה טיבעונה, בתם של עורך-הדן אמנון זיכרונ ושל אש- תו, אשת יחסי-הציבור מירי.

טיבעונה, המכונה "טיבי", שהיא פצצה לאי-קטנה, לכדה מייד את תשומת-ליבם של שני הזאבים שבחבורה. בן-אמוץ יזנוקא, שרבו על הזכות לשבת לידה, כש- דן שאל את טיבי בת כמה היא, והיא ענתה לו: "15", הוא אמר לה שהיא יותר מדי מבוגרת בשבילו, ועבר לשבת במקום אחר.

מה אגיד לכם, אני ממש מרחמת עליו, על דן. בקצב הזה הוא יסתבך בצרות איו- מות, כי לחברה הבאה שלו הוא בטח יצטרך לא רק להחליף את החיתולים, אלא גם למצוא מישהו שייניק אותה.